



புலக்ய

ஊழல்

கவிதை மின்னிதழ்





ஆசிரியர் :

ஜின்னா அிஸ்மி

நிர்வாகக் குழு :

சகா (சலீம் கான்)

இப்ராஹிம் ஷரீப்

ஆசிரியர் குழு :

படைப்பு தேர்வுக்குழுமம்

வழவமைப்பு :

முகம்மது புலவர் மீரான்

முகப்பு ஒவியம் :

கமல் காளிதாஸ்

உள் ஒவியங்கள் :

கலைமாமணி அின்பழகன்

அழ.ரஜினிகாந்தன்

இணையதள முகவரி :

www.padaippu.com

அலுவலக முகவரி :

படைப்பு குழுமம்

அரசு பதிவெண்: 521/2018

#8, மதுரை வீரன் நகர்

சுத்தப்பாக்கம்,

கடலூர்,

தமிழ்நாடு,

இந்தியா.

607002

admin@padaippu.com

9469375575

படைப்புகள் யாவும் முகநூல் படைப்புக்குழுவிலிருந்து தேர்வுசெய்யப்பட்டவை இந்த மின்னிதழில் தங்களது படைப்புகள் வர வேண்டுமெனில் முகநூல் படைப்பு குழுவில் இணைந்து படைப்புகளை பதிய வேண்டுகிறோம். மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படும் கவிதைகளை பிரசுரிக்க இயலாது.



ஏ.நஸ்புள்ளாஹ்	- 4	ஜெயாபுதீன்	- 23
ஷீலா கடற்கரை	- 5	சரண்யா சத்தியநாராயணன்	- 24
சே.தண்டபாணி தென்றல்	- 6	கோ. ஸ்ரீதரன்	- 25
கார்த்திக் முருகானந்தம்	- 7	சந்துரு	- 26
ரிஸ்கா முக்தார்	- 7	சந்துரு	- 27
இரா.செல்வக்குமார்	- 8	ஐ.தர்மசிங்	- 28
சௌவி	- 9	க.அய்யப்பன்	- 28
முகம்மது பாட்சா	- 10	சுரேஷ்பாபு ராசேந்திரன்	- 29
ரா.த.ஜீவித்தா	- 11	கோவை சசிகுமார்	- 30
அகன்	- 12	மதுசூதன்	- 31
ஜே.ஜே.அனிட்டா	- 13	சுஜய் ரகு	- 32
ராம் பெரியசாமி	- 14	தோழன் பிரபா	- 33
தேன்மொழி தாஸ்	- 15	பூ.விவேக்	- 34
கதிர்	- 16	பாண்டிய ராஜ்	- 35
சோ.நளாயினி	- 17	கருவை ந.ஸ்டாலின்	- 36
ரோஷான் ஏ ஜிப்ரி	- 18	மு.முபாரக்	- 37
சூர்ய நிலா	- 18	ஜி.சிவக்குமார்	- 38
மெய்யன் நடராஜ்	- 19	க.மகுடபதி	- 38
மதுரா	- 20	யாழி	- 39
சகா	- 21	வளவன் கரிகாலன்	- 39
யாழ் தன்விகா	- 22		



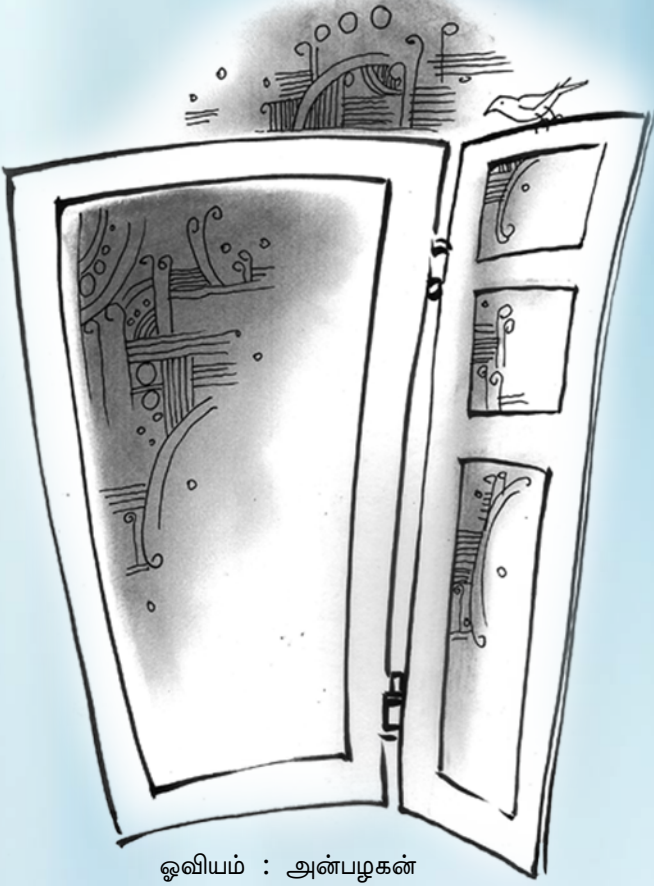
புதியதொரு உரையாடல்.



ஓவியம் : அன்பழகன்

சூரியனை மறைத்துப் பறக்கின்றன
சில சிறகுகள்
அவைகளின் உரையாடலை
கூர்ந்து கவனித்து கேட்கிறது காற்று
வாழ்வும் நிலமுமற்ற
அவைகளின் உரையாடல்
ஒவ்வொன்றாய் காற்றின் காதுகளுக்கு
மேலும் மேலும் வந்து சேருகின்றன
காற்று குறுக்கே நுழைந்து
சிறகுகளுடன்
புதியதொரு உரையாடலொன்றை
ஆரம்பித்து
அதனுள்ளே சில சிறகுகளை உருவாக்கியது
இப்போது உருவாக்கிய சிறகுகள்
வெளியேறி
வாழ்வும் நிலமுமற்ற சிறகுகளுக்கு
நிலமொன்றை வளர்த்துக்க
முயற்சிக்கின்றன.

ஏ.நஸ்புள்ளாஹ்



ஓவியம் : அன்பழகன்

பிரயாசைகளற்ற ஒரு வானத்திற்குள்
கவிதையெழுத
அத்தனை பிரயத்தனம்.
வறுமையின் பிடிக்குள்
சிக்கியுழலும் வேதனை
கண்ணீராக வடிகிறது
அதன் சொற்களை
நாம் தான் கண்டுகொள்ளவேண்டும்
தேடிக்காண நம்மைத் தொலைத்து
பிரிதொன்றின் சாயல் பூசீநீர்க வேண்டும்
வறுமையின் முகம் நம்மைக்
கண்டுவிடாதபடி
நம்மை ஒளித்துக்கொள்ள வேண்டும்

அதனிடம் நேரடியாகப் பேசி எதையும்
கறந்துவிடமுடியாது
வறுமையின் சொற்கள்
அவ்வீட்டின் கீறலாக இருக்கும்
அவ்வீட்டின் ஈரமாக இருக்கும்
அவ்வீட்டின் பெயர்ந்த மண்ணாக
இருக்கும்
அவ்வீட்டின் தகரங்களில் வந்து விழும்
கற்களாக இருக்கும்
பெருங்காற்றினைத் தாங்காது தூக்கும்
தகரத்தின் ஓசையாக இருக்கும்
வாழ்பவனின் கண்ணீர் பார்க்கும்
தரையாக இருக்கும்
பகலிரவு பொழுதில் எதனாலும்
சூடுபட்டிருக்காத அடுப்பின் வெம்மையாக
இருக்கும்
எதெனன்றிற்காகவும்
அடைத்துக்கொள்ளாத கதவுகளாக
இருக்கும்
நான் அவ்வீட்டின் வலிகளில்
கூன் விழுந்து நிமிராத
முதுமையாயிருக்கிறேன்
வறுமை வசப்படும் எனக்கு
என் பிரயத்தனங்களின் சுருக்கங்கள்
என்னுடலெங்கும்
பரவிவிட்டது
நான் வறுமையெனும்
கவிதையாகிவிட்டேன்...

வீலா கடற்கரை



ஓவியம் : அழ.ரஜினிகாந்தன்

மேட்டிலிருந்த பூலப்பூக்களிலிருந்து
நழுவும் அதிகாலை
முழு நாளையும்
மதியமாக்கி வைத்திருக்கிறது
வான்படர் கிளைகளை
புதிதாக பள்ளி சேர்ந்த சிறுமியின்
நோட்டில் வாட்டர் கலராகப்
பார்க்கிறேன்
விலங்கு ஆர்வலர்களுக்குத் தெரியாமல்
சாட்ருமுக்குள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது
அணில்கள் சரணாலயம்
கிணற்றின் தொண்டக்குழிக்குள்
ஒரு சிறு கல்லை
வீசுகிறேன்
எனது பால்யம் சலக்கென
மிதந்து வருவதை
நினைப்பதற்குள்
சதக்கென
எதிர்காலம்
வெறுமையின் ஓசைக்குள்
தன்னை
அடைத்துக் கொண்டது

சே.தண்டபாணி தென்றல்



ஞாபக மீன்கள்



ஓவியம் : அன்பழகன்

ஆழி நிறைய திரியும் மீன்களைப்
போல் ஞாபகங்கள் நகர்ந்து
கொண்டேயிருக்கின்றன,

இதோ ஓர் வலை வீசுகிறேன்

வலையில் நுழைந்திட்ட அல்லது
மாட்டிக்கொண்டவை மட்டுமே ஞாபக
மீன்களல்ல

இப்போதைக்கு இவைகளை உனக்கு
ருசிக்கத் தருகிறேன் அவ்வளவே...

விடைபெறும் போது..

காரணங்கள் சொல்லாதே..

நியாயங்களை தெளிவுபடுத்தாதே..

மன்னிப்புகள் வேண்டி நிற்காதே..

குற்றவுணர்வில் தலை கவிழாதே..

அன்பின் பலிபீடங்களில்

கதறும் சிறு பறவைக்கு

உன் நியாயங்களை கேட்டு நிற்க

எவ்வித அவகாசமும் இருப்பதில்லை..

அப்போது நீ செய்ய வேண்டியதெல்லாம்..

எவ்வளவு வேகமாக முடியுமோ

அவ்வளவு வேகமாக

வெளியேறி விடுவதுதான்!!!

ரிஸ்கா முக்தார்

கார்த்திக் முருகானந்தம்



ஓவியம் : அன்பழகன்

என் தன் நம்பிக்கை ஆற்றில் விழுந்த
பாறைகளை
விழுங்கிக் கொண்டு தொடர்ந்து
பயணிக்கிறேன்...

எங்கிருந்தோ வந்த மேகம் அருகில்
அமர்ந்து

என் காயங்களை நு மொய்க்காமல்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தன...

மழையில் நனைந்துக் கொண்டும்
வெப்பத்தை உணர்கிறேன்...

அன்று கிடைத்த முதல் வெற்றியை
அதிர்ஷ்டம் என அவர்கள்

என் சுவர்களில் துப்பிச் செல்கின்றனர்...
பற்கள் கொண்ட காகம் இரை

கிடைத்தால்

கூச்சலிட்டு கொண்டாடத்தான் செய்யும்...

நான் எழுதும் கதையில் கதாபாத்திரம்

என் நடைபாதையில் முற்கள் வீசலாம்,

நான் சுறாக்களோடும் நீந்த பழகியவன்

என்பதை அவர்களுக்கு

புரியவைக்கவேண்டிய அவசியம்

எனக்கில்லை...

முட்டி மோதும் விதைக்கு பூமி பிளந்தே
தீரும்...

பயணம் முடிந்தாலும் என் நிழல்

வெப்பத்தை சுட்டெரித்துக் கொண்டே

இருக்கும்...

செந்தாரப்பாடி இரா. செல்வக்குமார்

என் கனவை முறித்துப் போட்டவர்கள்

உயிர் துடிப்பதாக

குரல் வலையை நசுக்கிக்

கொண்டிருக்கிறார் கள்...

என் நிழலை வெட்டிக்

கொண்டிருந்தவர்களின் முகம்

முன் பின் எனக்கு பரிச்சயமானது அல்ல...

அவர்கள் கையில் என் வழித்தடத்தின்

ஆய்வு அறிக்கை வைத்திருந்தது

அதிர்ச்சியாக இருந்தது...



பெருங்காற்றாடிகள் வந்து
சுற்றத் தொடங்கிய பிறகு
மழை பெய்யாமல் போய்விட்டது
என்றார்
ஆடு மேய்க்கும் அப்பாயி தாத்தா

பெருமான் கோயில்ல
சரியா பூச நடக்குறதில்வே
சாமி குத்தமிருக்கு ஊர்மேல
அதனால் மழை பேயறதில்வே என்றான்
வெள்ளையாடையணிந்த லட்சுமி பாட்டி

எல்லாருமே தென்னந்தோப்பு
போட்டுட்டதால
சூடு அதிகமாகி
மழை பெய்யறது குறைஞ்சு போச்சு
என்றார்
ஊருக்குள் தான் பெரிய அறிவாளி
எனக்காட்டிக்கொள்ளும்
பச்சைத் துண்டு சேகர்

எல்லாருமே ஏமாத்திப் பழகிட்டாங்க
பிறகெப்படி மழை பெய்யுமென்றார்
யாரிடமோ பெரிதாய் ஏமாந்த
மீசைக்கார ராமசாமி

ஆளாளுக்கு ஒரு காரணம்
ஊருக்குப்போன அன்றிரவு தூங்குகையில்
என் கனலில்
இடி மின்னலுடன் நல்ல மழை

செ.வி

ஓவியம் : அன்பழகன்



எந்த நேரத்திலும் வேட்டை
தொடங்கலாம்...

ஒரு பாதை

கண்ணாடிச் சில்லுகளால்

அடைபட்டிருக்கிறது..

வாய் கிழிந்த எலிக்கு

நமக்கிரிகை நடத்த இது நேரமில்லை...

அடுத்த வழியில் ஓர் எலி

தன் குஞ்சுகளுடன் இறந்து கிடக்கிறது...

விஷம் வைத்திருக்கிறார்கள்....

பூனைகளின் சப்தம்

மண்டைக்குள் ஊடுருவி ஓடுகிறது...

பூனையின் பாதங்களாய்ப் புகை

உள்ளே நுழைந்து கொண்டிருக்கின்றன...

மூச்சுத் திணறிச் சாகும் போதும்

பயமிருந்தால் அச்சம் தின்றுவிடும்....

வேறு வழியில்லை

வேட்டைக்காரர்கள் நிற்கும் வாசல் வழி

பாய வேண்டியதுதான்...

மரணம் நிச்சயமென்றாலும்

காயம் செய்துவிட்டுச் சாவதிலும் ஒரு

சுகம்தான்...

எலிகள்

வேட்டைக்காரர்கள் மீது பாயத்

தொடங்கின.



ஓவியம் : அன்பழகன்

ஓர் அசாத்திய சப்தக் குகையில்தான்

அந்த எலிகள் வாழ்கின்றன...

வளைந்த பாதைகளில்

பதுங்கு குழிகளும் அவசியமாகிறது...

முகமது பாட்சா



புதையா_நீனைவு



ஓவியம் : அன்பழகன்

இதழ் நோக ஊதித்
தள்ளிக்கொண்டிருக்கும்
நீர்குமிழ்களினூடே
முகத்தைப் புரட்டுகிறேன்
உடைந்து சிதறிய துளிகளின்
அமலம்பட்டு கரைகிறது விழி
மேலும் மேலும் முத்திட்டு
உடைகிறது குமிழ்

அறுந்த பட்டத்தை மெல்லத்
தரையிறக்கியது காற்று
விரலைத் தேடித்தேடி கீழிருந்து
எவ்வுகிறது நூல்

நிகழ்வின் படிமங்களை
காட்சிக் கோப்புகளாய்
சேமித்து கொண்டிடுகிறது
புகைப்படக்கருவியின்
கண்ணாடி வில்லைக்குப்
பின்னால் புதைந்திருக்கும் விழியொன்று.

ரா.த.ஜீவித்தா



ஓவியம் : அன்பழகன்

உன் அன்பின் வெளிப்பாடு நீயே
என் அன்பின் வெளிப்பாடு நானே;
நம் அன்பின் வெளிப்பாடு
நம் மழலையர் ,
என்றாலும்
நான் வேறு நீ வேறு
நம் மழலையர் தனித்தனியே தான்
ஆயினும் நாம் ஒரு குடும்பமே..!!!

என் நாடு எனது
உன் பங்கதில் இல்லை;
உன் நாடு உனதென்றாலும்
என் தலையீடு உண்டதில்;
ஆயினும்
அண்டத்தில் அமைதி வேண்டும்..!!!
....." எங்கள் மண்ணின் சித்தாந்தம்
இதுவே ".....என்றான் நண்பன்
என் வீட்டில் அவன் குடும்பம்
விருந்துண்ணும் போது....;

அவன் கையில் ஒரு
காகிதத் துண்டு திணித்து
விடையளித்தேன்

மறுநாள் காலை
அலைபேசியில்,
" உண்மையா நண்பா காகித வரசுகம்"
என்று அதிசயப்பட்டான்..

காகிதத்தின் வரசுகம் இதுதான் :
" யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்"

அகன்

ஒரு துண்டு காகிதம்

என் பசிக்கான செலவு
எனது;
உன் பசிக்கான செலவு
உனது;
ஆயினும் நாம் நண்பர்களே!!!

என் உழைப்பிற்கான ஊதியம்
எனது;
உன் முதலீட்டுக்கான உழைப்பு
உனது;
ஆயினும் நாம் நண்பர்களே..!!



ஓவியம் : அன்பழகன்

மெனனத்தைத் தீண்டும்

சொற்பகட்டின்

நீர்மூலக் கூற்றுகளை

மெய் நிறம் பூசி

கோப்பைகள் வழிய வழியப்

பருகத் தரும்..

அந்த மரங்களின் கிளைகளை

ஓடித்தாக வேண்டும்...

நான் யாசிக்காமல் போயினும்

இருவெதிர் குடைந்து

பகழியின் குருட்டு முனைகளால்..

பேரன்பின் ஓலங்களை..

இசையெனக் கொள்ளாது..

தவிர்த்தாக வேண்டும்...

அளவலுற்று

சாய்ந்தமும் திடந்தோளென..

புலம்பித் தீர்த்தலின் பொருட்டு

அஃறிணைப் பெயர்களிடத்தே

கொண்டு சேர்க்கும்

மந்தயினப் புழுக்களை

அழித்தாக வேண்டும்..

எம்மரமென்பது..

நானறியாத பௌத்தத்தின் சாயலுற்று..

நானுணராத ஞானத்தின் வேள்வியுற்று

எனதன்பின் விழலில்

என்னையே இளைப்பாறச் செய்யும்

யுத்தி படைத்ததெனில்..

ப்ரியங்குழைத்து

விடந்தோய்த்த..

தூய சிறகுகளின் சுவாசத்தில்..

நானொரு சொல்லேந்தி

மெனமுடைப்பேன்...

போர்முளும் இருதயக் கூடுகளில்

யாரும் இளைப்பாறச் சம்மதமில்லையென

தவங்கலைந்த பேராவல்

மிகுதி தான்

உண்டே தவிர...

எனக்கந்த புத்தனின் மேல்

எந்தக் குறையுமில்லை...!

ஜே.ஜே.அனிடா



நாளைக்கு பிரதிமையின்

பொய்த்த மழைதான்

பச்சையத்தின் இம்மையை தொலைத்த

காய்ந்த சருகுதான் ...

நெடுக வறண்ட நதியினில்

நீரை கொத்தியலைந்த

அலகுநீட்டிய பறவைதான் ...

மழித்த கூர் உடைந்த துருப்பிடித்த

வாளினையேந்திய பொய்க்கால் வீரன்

தான் ...

மண்பானையில் செய்தவொரு

பிண்டமாற்று இருதயம் உடைந்த

விரிசலிட்ட சுவர்தான் ...

மெனமொழிகளில்

சொற்களைத்தேடியலைகிற

அசிரீயைத்தான்

யாரிடமுந் ஏந்தலியாது உயிரோடு

வாழ்தலின் கீழ் அன்பிற்காய்

எத்தனிக்கும் ஏதிலிதான் நான் ...

நானுமொரு நஞ்சையுண்ட

பறவெளி புஞ்சை மனிதன் ...

ராம் பெரியசாமி

ஓவியம் : அன்பழகன்



தீழக்கு

அலகால் காட்டைத் தலைகீழாக
தீருப்புவது எப்படி என்று கேவி
நிலத்தை மார்பாக எண்ணி அடித்துப்
புரள்கிறது
அவ்விடத்தில் இருந்த நீர்மருது மரங்கள்
எங்கே
அதன் கூவும் ஒலியை மாற்றியது யார்
நிலம் பிளந்த இடுக்குகளில் வெப்பம்
உயருகிறது
வெப்பத்திற்கு கைகள் பதித்தவர்கள் யார்
நிலத்தின் உள்ளே நீரை களவாடியது
யார்
நிலத்தை குறையிட்டது யார்
ஒரு நாட்டின் இருண்ட காலம்
ஒரே ஒரு மந்தபுத்தி கொண்ட
அரசியல்வாதியின் அச்சடிக்கப்பட்ட
ரூபாய் தாளில் துவங்கும் எனில்
நாட்டைத் தலைகீழாக அலகால்
தீருத்துவது எப்படி
தவித்த பறவை அழுகிறது
பவழமல்லி காம்புகளை ஒத்த அதன் அலகு
இப்போது தீழக்கு

ஓவியம் : அன்பழகன்

தவித்த பறவை அழுகிறது

அதன் எழுத்திலாவோசை

தேன்மொழி தாஸ்



அது கதவல்ல

வீடுகளை முற்றிலுமாக
சீதைக்கப்பட்ட பின்
செப்பணிட்ட ஒரு கல்லறை

உயிரென்றின் நிழலினை
கோடாரியால் பிளந்து
சில ஆணிகளால்
சேர்த்து வடிவமைக்கப்பட்ட
பிரத்யோக பிரேதம்

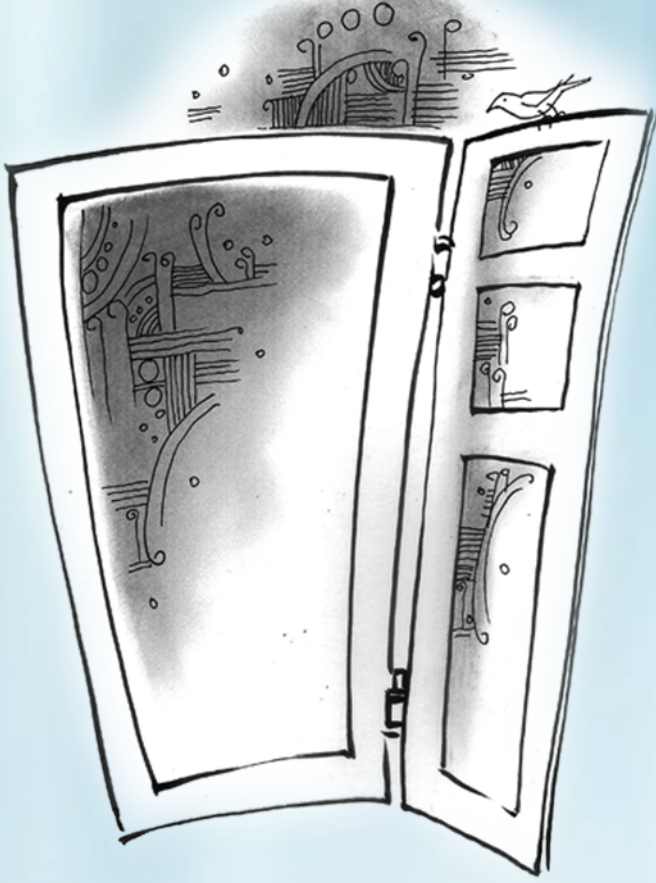
சுடும் கோடைகால
வெப்பங்களில்
கொஞ்சமும் வேர்த்திருக்காது

அடை மழை
காலங்களில்
கொஞ்சமும் நடுங்கியிருக்காது

உறைபனி
காலங்களில்
துளியும் உறைந்து போயிருக்காது
என எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்
உங்கள் கூற்றுக்கு
எப்படி விளங்க வைப்பேன்
அது வெறும் கதவல்ல

#ஒருமரத்தின்ஆன்மா_என்று ...!

கதிர்



ஓவியம் : அன்பழகன்

துடிதுடிக்க
வெட்டப்பட்ட
ஒரு மரத்தின்
தேகக்கூறுகள்

குற்றயிரும் குலையுயிருமாக
கொல்லப்பட்ட
ஒரு வேரின் அடையாளம்

பல பறவைகளின்



அகதியென்னும் பெயர் சூடி



ஓவியம் : அன்பழகன்

என் குச்சொழுங்கையறியும்
என் பாதத்தின் தடங்களையென்று
கர்வம் கொண்ட என்னை,
உன் உயிரைக் காக்க எங்காவது
ஓடு என்று விரட்டிய போதுதான்
உணர்ந்தேன், எங்குமே என் பாதங்கள்
நிலைக்காது போய்விடுமென்று.

வேலியோரப் பூவரசுகளிடமும்,
கட்டை வடலிகளோடும்
பயணங் கூறி விடைபெறாது,
அவசரகதியில் நான் ஓடியதை
என் விதியின் பக்கத்தில்
அகதியென்னும் பெயர் சூடி
எழுதி வைத்துள்ளதை அவை
என்றுமே அறியாது,
வந்து விழுந்த குண்டுகள்
பட்டு சீதலமடைந்ததையெண்ணி
அழுகிறேன், பனிகளால் சூழப்பட்டு
கிளைதெரியா மரத்தினிடை நின்று.

சோ. நளாயினி



ஓவியம் : அன்பழகன்

6 திர்பார்க்காத இடத்தில்
நிகழ்ந்து விடுகிறது சம்பவம்

எங்கிருந்து தொடங்குவது என்ற
இடத்தில் நான்..

எப்படி விலகுவது என்ற இடத்தில் நீ..

மூச்சு முட்டியும்
பேச்சு முட்டியும்
எதுவுமே பேச முடியாத இடத்தில்
தேவையில்லாமல்
தெருவில் நிற்கிறது காதல்!

ரோஷான் ஏ.ஜிப்ரி

நம்பிக்கையின்மையின்
மீது கட்டப்படுகிறது..
ஒரு பெருங்கோபுரம்..
எந்நேரமும் கவிமுலாடுமன்ற ஐயத்தை
நிரப்புகிறாய்
மனதுள்..
கவிமுடுமன்று யாரும்
படகில் பயணிப்பதில்லை
தோழி..
தோல்விக்கான ஆயுதங்களை
தயாரிப்பதில்லை
எந்தக் கூடங்களும்..
பெருங்கடலில் வீழ்ந்தவனின்
விழிகளைப் பார்..
கரை சேர்தலின் முர்க்கம்
விரிந்திருக்கும்..
ஆம் தோழி..
நாளை விழிப்போம் என்ற
நம்பிக்கையில்தான்
எல்லா உயிர்களும்
இருளைத் தின்றுக்
கொண்டிருக்கின்றன..
மிக வேகமாக..!

சூர்யநிலா



என் பிரியமுள்ள துரோகிகளுக்கு...



ஓவியம் : அன்பழகன்

வணக்கம் என் துரோகிகளே..

என்னை உங்கள் துரோக
உளிகொண்டு செதுக்கிச் சிலையாக
நிற்க விடும்போது
மலைத்துப்போகிறேன் நான்,

உங்கள் துரோக நெருப்பில்
நீங்கள் என்னை புடம்போடுகையில்
தங்கமாய் சொலிக்கின்றன
என் அனுபவ ஆபரணங்கள்

என் முதுகுக்குப் பின்னிருந்து
குத்தும் வேளைகளில் உங்களால்

தாமதமாகவேனும்
புரிந்துகொள்ள நேர்கிறது
நட்பு , உறவு இரண்டினதும்
கயநல கயரூபம்.

நீங்கள் காலைவாரிய
சந்தர்ப்பங்கள் எல்லாம் என்னை
சொந்தக்காலில் நிற்கத்
துணை செய்த தோழர்களாகின.

நீங்கள் எனக்குக்
கற்பித்துக் கொடுத்தப் பாடங்கள்
எந்தப் பள்ளிக்கூடமும்
கற்பித்துக் கொடுத்ததில்லை

உங்கள் துரோகப் பாறை
என் மீது விழ விழ நசுங்கிப்போகும்
நான் தன்னம்பிக்கை என்ற வேர்களால்
ஒரு கொடியைப்போல பாறைக்குள்ளும்
படர்ந்து வெளியேறி பூக்கிறேன்

என் பூவில் தேன்குடித்துச்
சிறகடித்துக் கொடுக்குளால்
கொட்டிவிடக் காத்திருக்கும்
குளவிகளே.. கொட்டுங்கள்
தேள்களின் கொட்டுகளுக்கே
தோள் கொடுத்தவனுக்கு

குளவிகளின் கொட்டுகள்
கொசு கடித்ததற்குச் சமம்
எனவே கொட்டுங்கள்.. நீங்கள்
கொட்டுங்கள்.

மெய்யன் நடராஜ்



ஓவியம் : அன்பழகன்

நீலப் பாயென விரிந்த
ஆழ்கடலின் அலையிரைச்சல்
கரையோரப் படகுகளின்
பொருந்தா நிசப்தம்...
துடிக்கும் மனதோசை
துளித்துளியாய் மெளனம்
கலைக்கும் நித்திரை கடந்த நீள்
இரவொன்றில்
மெதுவாய் எழுதிச் செல்லும்
கனவின் கைகளுக்குப் புலப்படாத
பேருண்மைகளும்..

நெஞ்சத் திரைக்குள் நிறைந்து

கிடக்கும் பிம்பங்களாய்..

நினைவலைகளின் குறுக்கும் நெடுக்குமான
களேபரத்தில்
மூழ்கித் தவித்து மூச்சுமுட்டிப்
போகிறது....

ஒற்றைத் திரியாய் எரிந்து
கொண்டிருக்கும் நிலவின்
பிரகாசத்தில் ஈடுகொடுக்க இயலா
விண்மீன்களாய்...

யாருமற்ற வனாந்திரத்தில் இழையும்
வானம்பாடியின் கீதத்திற்கு முன்
எடுபடாது போகும் குழலின்
கீதமாய்...

அன்றாடம் நடக்கும் நிகழ்வுகள்
அத்தனையும்
உன் பிரிவின் முன்
பயனற்று கிடக்கிறது.

உரசிக் கொண்டிருக்கும் உணர்வலைகள்
உயிர்த்தும் மடிந்தும் ஆடுகின்ற
கண்ணாமூச்சியில்
உருகிக் கரைந்து கொண்டிருக்கும்
பொழுதுகளில்
என்னைத் தொலைக்க
முயல்கிறேன் நான்

மதுரா



சங்கிய காகிதமாய்

முடக்கு வாதத்தில் முடங்கிப் போய்

மூன்று வருடங்கள் ஆகிறது

ஆகச் சிறந்த கவிதையின்

ஒற்றைச் சொல்...

இருட்டுக்கு மட்டுமே

பழகிப்போன மதில் சுவரின்

ஒற்றைப் பக்க வெளிச்ச வீட்டில்

முப்பொழுதும் அவளுக்கு

ஒரே வெளிச்சம் தான்...

புன்னகையால் மட்டுமே

கைகுலுக்கி கொள்கிற

அவளறைக்குள் போகும் போதெல்லாம்

நாங்கள் சிரிப்பை மட்டுமே

அறையின் மதில்களில்

ஒட்டி விட்டு வருகிறோம்...

ஒற்றைப் பக்க மதிலால்

இருளாகிப்போன எங்கள் வாழ்வு

பறந்து கொண்டிருக்கிறது

சுழலில் சிக்கிய காற்றாடியாய்...

என்றாவது விடிந்துவிடும் என்ற

ஏக்கப்பிழையோடு...



ஓவியம் : அன்பழகன்

-சகா



ஓவியம் : அன்பழகன்

காயங்களின் துர் வாசம்
 மெளனங்களில் புன்னகை
 மெளனங்களில் வார்த்தை
 மெளனங்களில் நடை
 மெளனங்களில் இரவு
 மெளனங்களில் பரிமாறல்
 மெளனங்களில் மெளனம்
 அத்தனை வலிமையானதொரு
 மெளனம் இப்போதும் மெளனமாயிருக்கிறது
 என்பதற்கு பிரதியுபகாரமாக
 அதனைப் பேச ஆயத்தப்படுத்த
 இப்போதைக்கு ஒன்றேயொன்று தேவை
 அது நதி கடத்தலின் பொருட்டு
 கடக்க வேண்டிய படகாயிருக்கலாம்
 விமானமாயிருக்கலாம்
 கடக்க உதவி செய்யும்
 மணமாயிருக்கலாம்
 நான் எதுவுமாக இல்லை
 நீ இறங்கிப் பயணிக்கும்
 நதியாகிவிட்டேன்
 எப்போதும் என் அன்பின் மேலான
 அலாதிக் காதல் மட்டுமே
 என்மீது.
 பயமில்லை என்பாய்.
 ம்ம்ம்
 வர
 உனக்கான
 நதி
 நான்...

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக
 உலாத்திக்கொண்டிருந்த
 அந்த உயிரின் கவரனைத்திலும்

யாழ் தண்விகா



ஓவியம் : அன்பழகன்

உயிர் துளைத்தாலும்
அசையாத
உயிர்ப்பிணம்.

சிதைப்பவர்களைச்
சிந்திக்கத் தெரியாத
முளை செத்த
அற்பயிருகம்.

அகழ்பவர்க்கு
எதிர்நிற்கவும்
கையாலாகாத
அற்பப்புழு.

தன்
மரக்கோவணத்தை
துகிலுரிப்பவனை
வீழ்த்தவும்
வீரமற்ற கோழை
நிலம்.

குலுங்கி
அடக்கத் தெரிந்தும்
முயலாத
சோம்பேறி எருமை.

எதையும் விழுங்கும்.

எதையும் விழுங்கும்
வாய் மட்டும் உள்ள
பேசத் தெரியாத
வாயுள்ள மிருகம்.

நீலமென்பது
சொரணையற்ற
செலிட்டு
மிருகம்

நீலமென்பது
மரத்துப்
போய்விட்ட
கெட்டி இதயம்.

குடிநீருக்குக்
குழாய் இறக்கினாலும்
ஹைட்ரோ கார்பனுக்காய்

ஜெயாயுதீன்



நீ இல்லாத நாட்களில்..



ஓவியம் : அன்பழகன்

தலையணையின்
தாகம் புரிய தொடங்கும்
என் கண்ணீருக்கு...

உன் சட்டையின் அழகை
என் நாசி மட்டுமே
ரசித்துக்கொண்டிருக்கும்...

உன் புகைப் படத்தை
துடைப்பதற்கு
தூசியிருக்க வேண்டுமென்ற
அவசியமில்லை..

நீ அமரும் சோபாவில்
இரவில் உறங்க
தூக்கம் வரவில்லையென்ற
காரணம்
சில சமயம்
பொய்யாகவும் இருக்கலாம்..

திடீரென்று வாசலை பார்க்கும்
எனக்கு உன் குரல் கேட்டிருக்கும்
என்பது தான் உண்மை..
ஒன்றுமில்லையென்பது
பொய்யே..

வேண்டாமென்று
இப்பொழுது நான்
மழையை விரட்ட
வேறொன்றும் காரணமில்லை
நீயில்லை அவ்வளவு தான்...

சரண்யாசத்தியநாராயணன்



வராததை வருமென வாஞ்சையாய்
இயங்கினான்.

முன்பொரு நாள் வந்த

பள்ளி பிள்ளைகளுக்கு

சீருடையும் சாக்ஸ் அவிழ்க்ககூட

அவகாசமேயில்லை.

பரத்தைகள்,

வேசைகள்

நடும்சகர்கள்,

அரவாணிகள்

அத்தனை தழீழ் பெயர்களும்

எல்லா மொழிகளிலும்

மெத்தப் பரிச்சயம்;

எட்டடி அகல தெருவில்

சுகிப்புக்கு சுலபமாயிருக்கும்

லாட்ஜ் அறைகளில்

கூரையில் தொங்கிகொண்டு

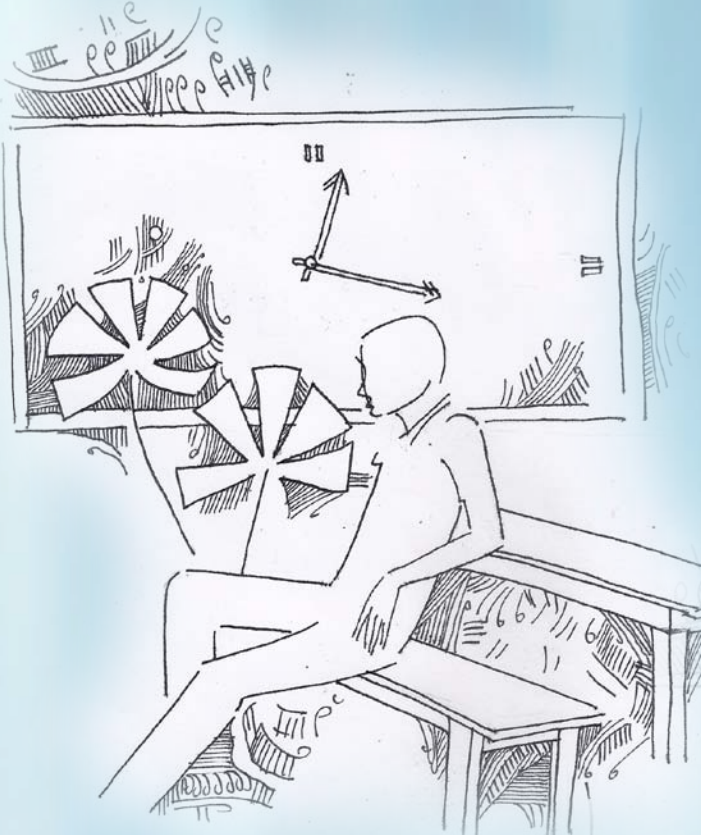
உணர்வுகளின் உக்கிரங்களை

உணர்வற்று பார்த்துகொண்டிருக்கும்

கர்ம யோகி எங்களை

நீங்கள் சீலிங் ஃபேன் என்றும்

அழைக்கலாம்.....



ஓவியம் : அன்பழகன்

நேற்று வந்தவனுக்கு

மரபு வழி முன்னம்பக்க முறையில்

நாட்டமில்லை;

முந்தாநாள் வந்தவன்

மகள் வயதிலொருத்தியுடன்

துவண்டபடியிருந்தான்.

இன்று வந்தவன்

இளைஞன்

அவளோ தூமை நின்றவளாய் தெரிந்தாள்

கோ. ஸ்ரீதாஸ்



ஓவியம் : அன்பழகன்

நெருப்பள்ளிச் செல்லும் காற்றில்
மகளே...

ஏழு வயதுவரை

அடி நெஞ்சில் அடைகாத்து வந்த

அப்பனிவனை

நீ பள்ளி செல்லா விடுமுறை

நாளொன்றில்

புன்னகையை சுமந்தபடி

கையசைத்து அனுப்பிவைத்தாய்...

பிரிவின் சுமையறியா

பிஞ்சு மகள் உனக்கும் சேர்த்து

வருத்தங்களை வாரிச் சுமந்தபடி

கண்ணீரை காட்டாமல்..

கிரமத்து புழுதிவிட்டு

மகிழ்ச்சியாய்த்தான் பிரிந்து சென்றேன்...

வறுமையை துரத்தி விட்டு

வசந்தங்களை வலை வீசிப்பிடித்துவர

பாலவன தேசம் பறந்து சென்றவன்

தரகர்களின் கைமாற்றலில்

ஒரு வேளை உணவுண்டு

ஒட்டகங்களுடன் நின்றனுகொண்டு

ஒண்டுக்குடித்தனம்

நடத்திக்கொண்டிருக்கிறேன்...

படிப்பறியா காரணத்தால்

பாலவன மேகம்போல்

கனவுகள் கரைந்துசெல்ல

ஒப்புக்கொள்ளா வேலைக்கு

ஒப்புக்கொண்ட கையழுத்தே

தலையழுத்தான மாறிவிட்ட

ஒப்பந்தம் துரத்துவதால்

தூதரகம் சென்றாலும்

தப்பிவர வழியின்றி தத்தளித்து

நிற்கின்றேன்...

நேற்று உனக்கு பிறந்த தினம்

பதின் பருவம் துவங்குகிறாய்...

உலகத்தை ஒன்றிணைக்கும்

விஞ்ஞானத்துக்கு

நம் மனதை சேர்த்து வைக்கும்

வழியெதுவும் தெரியவில்லை...

அலைபேசி வழியேனும்

ஆசையாய் வாழ்த்துச்சொல்ல

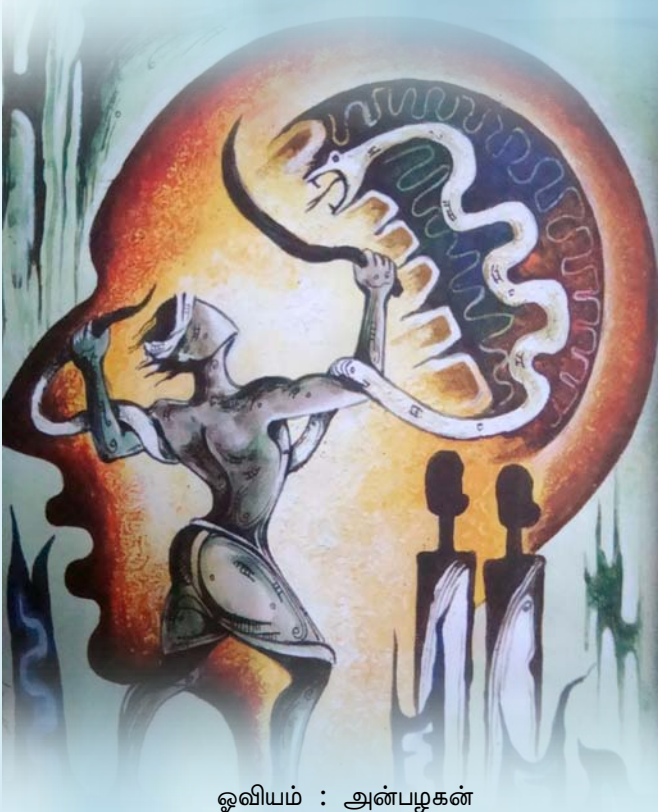
கொடுத்துதவ அருகிலிங்கே



யாருமில்லை...
 மொழியறியா பாலைகளில்
 அநாதையாய் இறைந்து கிடக்கிறது
 உனக்கான எனது வாழ்த்துக்கள்...
 உயிரோடு கலந்து விட்ட மகளே...
 உதவாத மணல் வெளியில்
 என் உணர்ச்சிகளின் வேதனையை
 வேடிக்கைப் பார்க்கக்கூட
 யாருமற்ற தனிமைகளில்
 தினம் தினம் துடிக்கின்றேன்...
 உருண்டோடா காலத்தின்
 குளிரூட்டும் கொடும் இரவில்
 அடிக்கடி அழுகின்றேன்...
 உயிர் சிலிர்த்து விழிக்கின்றேன்..
 அடிக்கடி எனக்குள்ளே
 கனலெவான்று வந்து வந்து
 அடிமனதை பிசைகிறது..
 உள்ளூரில் இருந்திருந்தால்
 ஆடைகளும் அணிகலனும்
 உடலுக்கு வலு சேர்க்கும்
 வகையான உணவுகளை
 வாங்கி வந்து கொடுத்திருப்பேன்...
 கை மீறிப்போனாலும்
 கடன் பட்டுத் தந்திருப்பேன்...
 உன் உதட்டோரப் புன்னகையை
 மனம் குளிரப் பார்த்திருப்பேன்...!
 மன்னித்து விடு மகளே..!
 முகம் மறந்து போன அப்பன்
 இருக்கும் திசையறியாமல்

வருவானோ மாட்டானோ என
 தினம் தினம் திகைக்காதே...
 வந்திடுவேன் மகளே வந்திடுவேன்...
 இன்னும் இருக்கிறது ஓராண்டு ஒப்பந்தம்
 நம்பிக்கையிருக்கிறது
 உடல் தீய்ந்து உழைத்ததற்கு
 ஊதியத்தைக் கொடுப்பார்கள்..
 ஏமாற்றும் பருகி வாழும்
 ஏழைத் தந்தையிவன்
 உடனடியாய் உனக்களிக்க
 ஏதுமில்லை என்றாலும்...
 திரும்பி வரும் வரையில்
 நெருப்பள்ளி வீசுமிந்த
 பாலைவனப் பெருங்காற்றில்
 ஏமாளித்தகப்பனிவன்
 இயலாமையில் முடிந்து வைத்த
 முத்தமொன்றை அனுப்பி வைக்கிறேன்...
 ஆண்டொன்று ஓடிவிடும்...
 அதுவரையில் மகளே...
 எனக்கிருக்கும் கவலையெல்லாம்
 பசியோடு தவிக்கவிட்ட
 பாவப்பட்ட தகப்பனிவன்
 ஓராண்டு ஒப்பந்த
 நரகத்தை விட்டுவிட்டு
 திரும்பி வரும்வரைக்கும்
 நீ பருவமெட்டாதிருக்க வேண்டும்...!

சந்துரு...



ஓவியம் : அன்பழகன்

புலபேர் சகஜமாக
கடந்து போனார்கள்
ஐந்து பேர் புகைப்படம்
எடுத்தார்கள்
நான்கு பேர் சத்தமாக
சிரித்தார்கள்
மூன்று பேர் அனுதாபம்
காட்டினார்கள்
இரண்டுபேர் ஆறுதல்
கூறினார்கள்
ஒருவனே ஓடிவந்து
கை கொடுத்தான்

விழும் போது சிறு பள்ளம்
தென்படவில்லை
எழும் போது
உலகமே தெரிந்தது...

ஐ.தர்மசிங்

செடியை அசைக்கும் காற்று
முறித்துவிட்டு போகிறது
பட்டாம்பூச்சி அமரும் எண்ணத்தை.

தனியே பறக்கும் பறவையை
பின்னொட்டும் பார்வை
ஒரு புள்ளியில் முடிகிறது.

அந்திவேளை ஒளிர்ந்தபடி
கிளையில் அமர்ந்திருக்கிறது
ஒரு கரிச்சான் குருவி.

தரையில் நிற்கும் பறவை
உரசி உரசிச் செல்கிறது
கிளையின் நிழல்.

கடந்து போகும் ஊர் ரயில்
பின்னாலே சென்று திரும்புகிறது
ஒரு நாய்குட்டி!

க. அய்யப்பன்



ஓவியம் : அன்பழகன்

மீடய சாளரத்தில்
சில்லெனக் காற்று வீச
அதன் சட்டங்களில் இன்னும்
மிச்சம் இருக்கிறது..
ஒரு அடர்வனத்தின் துளி..!

மழைத்தாரலை
இருக்கையில் ஏந்துகையில்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக

இடம்பெயர்கிறது..
உள்ளங்கைக்குள்
வானம்..!

பழங்களை உண்டுவிட்டு
உயரப் பறக்கும்
அந்த சிறு பறவை
செரிமானம் ஆகாமல்
சிந்திச் செல்கிறது..
சில ஆலமரங்களை..!

உயர்ந்த மலையின்
உச்சம் தொட்டு ஆர்ப்பரிக்கும்
நீரின் வெற்றிக்கு தான்
பொருந்தாத பெயர் இருந்தது..
நீர்"வீழ்ச்சி" என்று..!

ஊர் மிருகங்கள்
காட்டுக்குள் வந்துவிட்டதை
பிரகடனப்படுத்திக்
கொண்டிருந்தது..
அந்த சாலையைக் கடந்த
யானையின் பிளீறல்..!

மண்ணுக்குள் மறைந்திருந்த
அம் மரத்தின் வேர்த்திரள்களுக்கு
மட்டுமே கேட்டுக்கொண்டு இருந்தது..
அந்த சருகுகள் சலசலக்கும்
கடந்தகால வசந்தங்கள்..!

கரேஷ்யாய ராசேந்திரன்



ஓவியம் : அன்பழகன்

வேரின் தமனிகளையும்
சீரைகளையும்

கருப்பன் மூட்டிய
தீயில் இன்னும்
வெந்துகொண்டு இருக்கிறது
பச்சயம் இழந்த
உடலின் மேல் நிர்வாணம்

நாளை
அடியோடு தோண்டி
முழுநிர்வாணமாக்கப்பட்டு
ஒரு சொட்டு ஈரமின்றி
காயவைத்து
ஆடைபோர்த்திய
பிணத்தோடு மரக்கட்டைகளை
கரியாக்கப்
போகின்றார்கள்

இன்றைக்கான வாழ்க்கைக்கு
வேர் நனைக்கின்றது
மெல்லெனக் கசியும்
பனித்துளிகள்

மெல்லவடியும்

பனித்துளியின்

ஈரம்

கொஞ்சமாய்

நனைத்துப்போகின்றது

இதயம் சுமக்கும்

கோவை சசிசுமார்



பதினாறவது ஆடு



ஓவியம் : அழ.ராஜினிகாந்தன்

புசித்தலும் புணர்தலும்
மேய்வதும் ஓய்வதும்
உறங்கி எழுவதும்
மேய்ப்பன் தொகுத்த விதி.

கூட்டமாய்த் திரிந்தாலும்
கூடிக் களிக்காத
ஆடுகள் நூறுண்டு.
பிரிதலும் பிரிதலில்
அழுதலும்
சேர்தலும் சேர்தலை
ரசிப்பதும்
பல ஆடுகள் அறியாதவை.

இங்கிதம் தெரியாமல்
காதலாகி சுகிக்காத
சில ஆடுகளுக்கு காமம்
மட்டுமே கடவுள்.
மடி பெருத்த ஆடுகளை
அந்த விரை கொழுத்த
ஆடுகள் சிலாகிப்பதுண்டு.

பல ஆடுகள் கூடி
சில ஆடுகளை தேர்வு
செய்யும் தேர்தலும் உண்டு.
தலையாட்டத் தெரிந்த
ஆடுகள் சாமர்த்தியசாலிகள்.

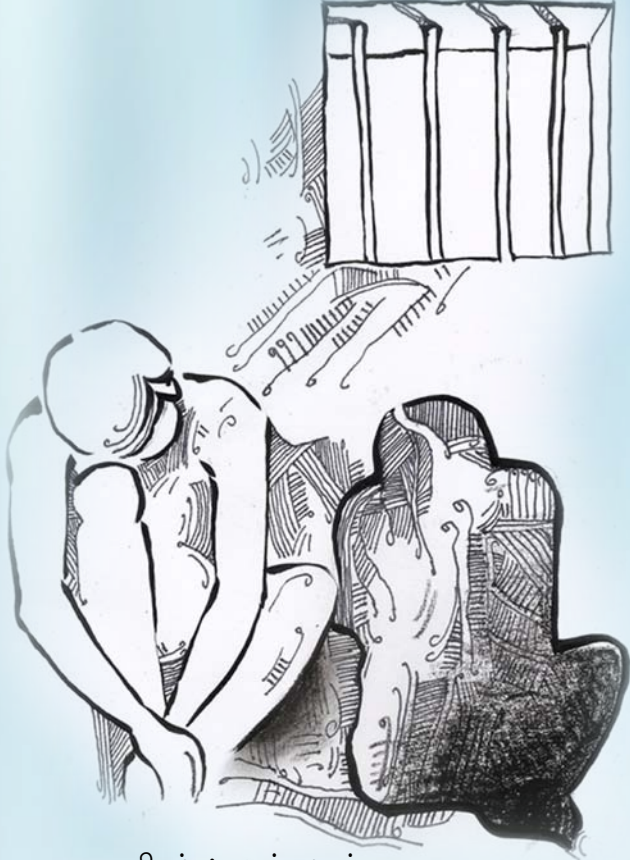
எல்லைகள் மீறலில்
மேய்ப்பனின் குரலை
ஆடுகள் கேட்பதில்லை.
அதனாலேயே ஆடுகள்
கண்களில் மேய்ப்பன்
தெரிவதில்லை.

அத்தையாய் மாமனாய்
தோழனாய் தோழியாய்
மனைவி மக்களாய்
அடுத்த வீட்டுக்காரனாய்
ஆடுகளான
நூறு கோடியில்
நான் பதினாறவது ஆடு.

மதுசூதன்



ஜன்னல் கம்பிகளை எண்ணும் கைதி



ஓவியம் : அன்பழகன்

தூய்பிரிந்த கூட்டின் விளிம்பில்
நின்றபடி
விழிதிறவாக் குஞ்சுகள் கதறுவதை
மதியவேளை சோற்றுக் கவளத்தோடு
நின்று பார்த்துக் குற்றமுறுகிறது பசி
பசிக்குப் பசி
மழைக்கு மழை

வெய்யிலுக்கு வெயிலே

தண்டனையாக...

அன்பில் அன்பு தண்டித்துக்கொள்வது

புதிதுமல்ல..புதிரானதுமல்ல

துயறுற்ற தருணத்தின் மறுநொடியில்

கைகழுவிவிடுவது நல்லது

இங்கு சோற்றைக் கொட்டுவதும்

நானிழைக்கும் மேலுமோர் குற்றம்தான்

எறும்புக்குச் சிறகு முளைப்பதும்

கூடுதலாய் அதனிரைக்குச் சிறகு

முளைப்பதுவும்

ஆறுதலிற் துளிகளே..

இருந்தும் பிஞ்சுப் பறவைகட்கு

தாய்ச்சூடு கிடைப்பதற்கில்லை

நரம்பு தெரியா சிறகுகள்

சட்டென்று விரிந்து

வானேகுவதும் நடக்கலாகா...

முழுச்சுதந்தரமிகு வீடொன்றின்

நாற்கவருக்குள்

கையாலாகாமல் கைதிபோல

எண்ணியதுண்டா எவரேனும்

ஜன்னல் கம்பிகளை ...?

சுஜய் ரகு



வெயிலென்படுவது



ஓவியம் : அழ.ரஜினிகாந்தன்

மர நிழலில்

படுத்துவெயில் நேர

நாய்

வேக வேகமாக

இளைப்பாறுகிறது...

சாலையில் கடப்பவளுடன்

கற்பனையில்

ஆழ்ந்த

கலவி முடித்தவனுக்கு

முன்னும் பின்னும் செல்லும் நாயின்

உடல்மொழியுடன் தன்னை

இணைத்துக்கொண்டவுடன்

வியர்த்துக்கொட்டியதைப்பார்த்து

துயிலில் சிரிக்கிறது நாய்..

நான்

மரத்தில்

யாரோ பொறித்த

பெயரை

வெறித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

மரம்

சலனமில்லாமல்

நிழல்

பெய்துகொண்டிருந்தது.

தோழன் பிரயா.



ஓவியம் : அன்பழகன்

குயில்களின் ஓசையையும்
குருவிகளின் கொஞ்சல்களையும்
அணில்களின் தாவல்களையும்
வாடகையாய் வசூலித்துக் கொள்கிறது
அம்மரத்தில் வசிப்பதற்கு

அம்மர நிழலில் இளைப்பாற
சூரியனும் மடி சாய்வது ஒரு
தனிக் கவிதை

காதல் தோல்வியில் நடை பிணமாய்
திரிந்த போது என்னை அணைத்து
அரவணைத்துக் கொண்டது

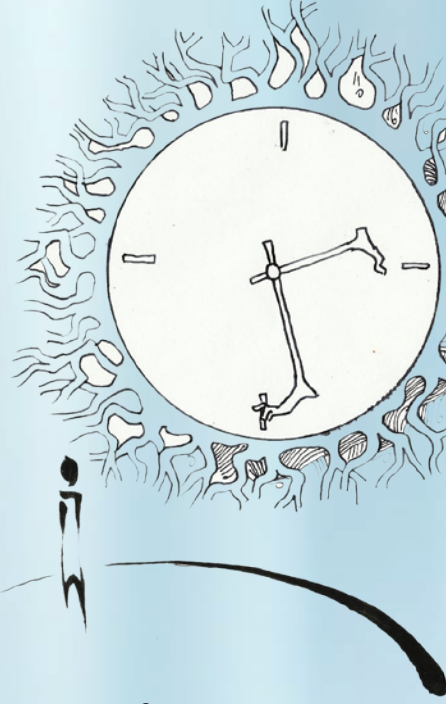
அப்பாவின் மதுவில் தள்ளாடிய கடனை
மீட்டெடுக்க வீட்டை விற்றபோது
கண்ணீர் வடித்தது

பின்னொரு நாளில் அம்மரத்தை
வெட்டியதாக யாரோ சொல்ல
நனைந்த சருகுகளாய் கனத்தது இதயம்

இப்போது எந்த மரத்தைப் பார்த்தாலும்
பின் வீட்டு மரநிழலில் ஊஞ்சலாடித்
திரும்புகிறது நினைவு...

பூ.விவேக், திருப்பூர்

தூத்தா வயதிருக்குமென்று
அம்மர அடிக்கடி சொல்வாள்
பின் வீட்டு மரத்திற்கு



ஓவியம் : அன்பழகன்

ஒற்றை வானம்
என் கண்ணீர்க்கு
சில நட்சத்திரம்

வேப்பிலை மரம்
இலையுதிர் காலத்தில்
சிலுவை சாயல்

படர்ந்த கொடியில்
மெல்ல மேலேருகிறது
பச்சை புளு

காய்ந்த மரத்தடியில்
பசியில் அழுகிறது
தொட்டிலில் குழந்தை

மரத்தடி நீழல்
அமர்ந்து இளைப்பாறியபடி
பிழைத்த பறவைகள்

அறுவடை முடிந்ததும்
மீண்டும் தனித்து விட்டது
ஒற்றை மரம்

அறுவடை காலம்
வயல்வெளியெங்கும்
பதுங்கும் எலிகள்

மாலை நேரம்
வீடு திரும்புகிறான்
மாட்டுடன் சிறுவன்

வயல் முழுவதும்
நிறைந்து இருக்கிறது
பாசன நீர்

முதிர்ந்த கதிரில்
வந்தமர்ந்தமர்கிறது
வெண் கொக்கு

வயல்வெங்கும் கதிர்
இடை இடையே
ஊடுருவும்
காற்று

சாலை எங்கும்
புத்தம் புதிதாக
மரக்கன்றுகள்

பலத்த மழை
மெல்ல நகர்ந்திட
கண்ணாடியில் புகை
மூட்டம்

காதல் சின்னம்
கரைந்து கொண்டே
வருகிறது

மெழுகுவர்த்தி

ஒரு துளி பனி
இதமான காற்றில்
தள்ளாடியது வானம்

அடர்ந்த பனி
அங்கும் இங்கும் நகரும்
நாளிதழ்

காற்றை விளக்கி
வேகமாக செல்கிறது
சிறுவன் எறிந்த கல்

கடவுள் சிலை
விற்று தீர்ந்ததும்
தீண்டத்தகாதவள்

இரங்கல் கூட்டம்
அஞ்சலி செலுத்தும்
தருணம்
பலிச் பலிச்

பழுத்த இலை
விழுந்த இடத்தில்
ஈரப்பதம்

ஓடாத கடிகாரம்
கட்சிமமாக காட்டுகிறது
நின்ற நேரத்தை

பாண்டிய ராஜ்



ஓவியம் : அன்பழகன்

ஆவலாம் அந்த பாமரனுக்கு..
 உச்சந்தலை தோட்டு உள்ளங்காலினை
 எத்தனை கூறு போடலாம்
 என மனக்கணக்கு,
 பலித்துக்கொண்டே இருந்தது,
 பல்லிளிக்கும் மண்டை ஓட்டுடன் சேர்த்து;
 பூவான தோலுறையுள் புகைக்கலந்த
 நச்சுப்பை,
 குருதி வாதையில் கலந்தே இருந்தது
 அப்போது குடித்திருந்த குவாட்டர்
 வாதையும்..
 மதுவை பிடித்த கரங்கள்
 சுறுக்கப்பட்டது,
 வேகம்கொண்ட மதி சிதைக்கப்பட்டது,
 இன்னும்
 நாளுக்கு நாள் எத்தனை
 தலையெழுத்தை
 படிக்க வேண்டியுள்ளதென,
 எமனை ஏசிக்கொண்டே கூறுபோட்ட
 உடலை
 வெண்துணியில் கட்டி முடித்தான்
 பிணம்பெட்டியான்...

கருவை ந.ஸ்டாலின்

ஒடிக்கொண்டிருந்த கடிகாரம்
 இடறிச் சிதறியது அந்த விபத்தில்,
 தலையெழுத்தை படித்துப்பார்க்க



மனது,

உணவு வரங்கித் தரச்

சொல்கிறது...

அவனுடைய

குழந்தைகளின் காய்ந்து

பேன வயிறு!

அம்மாவைப் பற்றிய

கவிதைகளில்

சில நேரங்களில்

தேவதையாக வருகிறாள்...

சில நேரங்களில்

கருணையின் வடிவமாக

வருகிறாள்

சில நேரங்களில்,

பூவை விட மென்மையாக

வருகிறாள்,

வீட்டில் மட்டும் எப்போதும்

வேலைக்காரியாக வலம்

வருகிறாள்...

மு.முயார்க்

ஓவியம் : அன்பழகன்

தெருவோர யாசகனை

கடக்கும் போதெல்லாம்,

கவிதை எழுதச் சொல்கிறது...



ஓவியம் : அழ.ரஜினிகாந்தன்

புராதனத்தை நினைவூட்டும் வண்ணமும்
தாளகதியான இயக்கமும்
குழந்தையாக்கின என்னை.
புறந்தள்ளி விரைந்த எங்களை
வரிசையில் காக்க வைத்து
ஏளனச் சிரிப்புடன்
தரை அதிர கடந்து செல்லும்
வண்டியில்
கதவோரம் நின்று
கவனமீன்றிப் பார்த்துப் போலார்
பேச்சுத்துணையற்ற கார்டு

ஜி.சிவக்குமார்

ஆற்றில் நானை
அஸ்த்தியை கரைக்கும்போது
கொஞ்சம்
அடுப்புச் சாம்பலையும்
சேர்த்து கரைக்கவேண்டும்
ஏற்கனவே அடுப்படியில்
பாதி எரிந்துவிட்டாள்
அம்மா....

க. மகுபாதி.

அவ்வப்போது காணாமல் போனாலும்
கூடவேதான் வந்து கொண்டிருந்தது
கூடஸ் ட்ரெயின்.



கூட்டிலிருந்து கூண்டுக்கு

அவள் இப்போது கூண்டில்தான்
வாழ்கிறாள்

சில நெல்மணிகளுக்காக

அவ்வப்போது வெளிவருகிறாள்

நடந்து திரியும் அவளுக்கு

இறக்கைகள் இருந்ததை

நாம் நம்பித்தான் ஆகவேண்டும்.



ஓவியம் : அன்பழகன்

யாழி

கறுத்துக் கிடந்த

மலைமுகடுகளின் மேல்

அடர் மேகங்கள்

கவிந்த

வானத்தில்

இங்குமங்கும்

சுகமாய்

நீந்திச் செல்லும்

பறவைகளின்

உற்சாகக் குரலில்

காற்றுவெளியெங்கும்

ஒலிக்கிறது

பெருமழையொன்றிற்கான

வரவேற்புப் பாடல்!

அவள் வரைந்து வைத்தகூடு

வெகுதூரத்திலேயே இருக்கிறது

வளவன் கரிகாலன்



புலவர்
★ அருங்காட்சியக கலைப்படி ★

மூன்றாம் ஆண்டு
முப்பெரு விழா ...

8 செப்டம்பர்
2019



இடம்: அரசு அருங்காட்சியக கலையரங்கம், எழும்பூர் , சென்னை